

dureroase se aplică anestezie. Tratarea antiseptică a dinților presupune înlăturarea depunerilor moi dentare cu antiseptice slabe. Zilnic în cabinetul stomatologic se efectuează: prelucrarea medicamentoasă a mucoasei cu 1% apă oxigenată; irigații cu soluție Furacilină 1:5000; badijonarea cu soluție Iodinol; instalații cu soluție Vagotil 1:2; aplicări cu unguent de Lorinden C, timp de 20 min. Procedurile se repetă zilnic până la apariția stării satisfăcătoare a mucoaselor, dispariția durerilor și a acuzelor din partea pacientului. De sinestătător pacientul efectuiăza, după indicațiile medicului, băițe cu antiseptice și aplicații.

Concluzii

1. Pemfigusul vulgar în utimul timp este în creștere devenind o problemă socială.

2. Patologia de pemfigus vulgar prezintă un interes sporit pentru medicii stomatologi terapeuți, și nu doar, deoarece tabloul clinic al acestei afecțiuni poate fi foarte evident, cât și mascat de prezența altor maladii generale, sistemice care duc la schimbarea tabloului clinic. Este importantă cunoașterea acestei afecțiuni pentru ca poate preceda erupțiile pe suprafața corpului cu 1-1,5 luni, ceea ce poate permite prevenirea complicațiilor bolii.

3. Examenul citologic este definitiv.

4. Tratamentul adecvat al bolii este greu de efectuat și necesită o diagnosticare corectă și precoce a bolii, cât și o colaborare de lungă durată dintre medic și pacient. Tratamentul impune conlucrarea mai multor specialiști pentru obținerea rezultatelor comune, bune.

Măsurile profilactice sunt îndreptate spre combaterea factorilor nocivi ce pot provoca afecțiunea dată.

Bibliografia

1. Borovskii E. Stomatologie terapeutică. „Schimbările mucoasei bucale în dermatoze“ Chișinău: Lumina. 1990., p. 377-380.
2. Burlacu V., Eni A., Bezman T., Cartaleanu A. Stomatologia terapeutică. „Manifestările mucoasei bucale în dermatoze“ Chișinău, 1996., p. 49-53.
3. Bjarnason B., Flosadottir E. — Childhood, neonatal and stillborn pemphigus vulgaris. „Pemphigus vulgaris“ 1999., p.680-688.
4. Eni A. Afecțiunile complexului mucoparodontal. „Modificările mucoasei bucale în dermatoze“ Chișinău 2007, p. 231-234
5. Galambrun C., Cambazard F., Clavel C., Versini P., Stephan J.L. — Pemphigus foliaceus. 1998, p. 255-257.
6. Harman K.E., Gratian M.J., Shirlaw P.J., Bhogal B.S., Challacombe S.J., Black M.M. „Pemphigus“ — The transition of pemphigus vulgaris into pemphigus foliaceus 2002, p.684-687.
7. Ishii K., Amagai M., Shimizu H., Hashimoto T., Ohya K., Nishikawa T., „The dermatosis“ — Development of pemphigus vulgaris in a patient with pemphigus foliaceus. 2000, p. 41-42.
8. Ghicavii V., Sirbu S., Bacinschi N., Șcerbatiuc D: Farmacoterapia afecțiunilor stomatologice. „Farmacoterapia afecțiunilor mucoasei bucale“ Chișinău, 2002, p. 496-498.
9. Unčuța D., Godoroja P. -Particularitățile clinice și opțiunile diagnosticului citologic ale pemfigusului vulgar cu sediu oral. Anale științifice. Zilele Universității consacrate anului “ Nicolae Testemițanu“. Chișinău 2007 ediția a opta. Vol 4, p. 510-512.
10. Банченко Г.В., Максимовский Ю.М., Гринин В.М., Пузырчатка. „Язык- «зеркало» организма“. Москва 2000. с. 154- 165.
11. Барер Г.М., Волков Е.А., Гемонов В.В. и др. Пузырчатка „Терапевтическая стоматология, часть 3-я. Москва 2005. с. 212-218.
12. Данилевский Н.Ф., Леонтьев В.Р., Несин А.Ф. и др. Изменения слизистой оболочки полости рта при дерматозах с аутоиммунным компонентом. Пузырчатка. „ Заболевания слизистой оболочки полости рта“. Москва 2001. с.164-171.

DISCROMII DENTARE, METODE DE TRATAMENT

Gaiu Sorin – student, anul V,
facultatea Stomatologie

*Conducător Științific
- Șef Catedră
Stomatologie
Terapeutică; Profesor
Universitar
Gheorghe Nicolau
Catedra Stomatologie
Terapeutică*

Abstract

METHODS OF TREATMENT IN DENTAL DISCOLORATIONS

The present work contains a study and a synthesis of bibliographic data, prospective statistics and clinical data upon the efficiency of the contemporary methods of dental whitening. The study was made on 52 patients with different types of dental discolorations, two of them were personally studied and treated. Besides this, a comparative analysis upon different methods of whitening was made, the final option being home-bleaching, by using individual dental trays and bleaching gels from “Ultradent” company.

In all of the cases, the result was positive (the best result being the result of the patient nr.5: from shade A3 to shade A1); transient dental hypersensitivity was more or less found in all the patients, but it has instantly retroceded in all of them.

In conclusion, the efficiency of dental whitening methods was proved, their nowadays application being indispensable, considering the high frequency of dental discolorations, the environment polluted with colorants in which we live and the increase of aesthetic necessities among the population.

Rezumat

În lucrarea dată s-a efectuat un studiu și o sinteză a datelor bibliografice, statisticii prospective și, nu în ultimul rând, a datelor clinice asupra eficacității tehnicilor de albire dentară contemporane. S-a studiat un lot de 52 pacienți cu diverse discromii dentare, doi dintre care au fost studiați și tratați personal. Pe lângă aceasta, s-a efectuat o analiză comparativă a diverselor metode de albire, clinic, însă, s-a optat pentru metoda de albire la domiciliu utilizând capele dentare individuale și gelurile de la compania „Ultradent”.

În toate cazurile rezultatul a fost pozitiv (cel mai pronunțat rezultat s-a remarcat la pacientul Nr.5: de la nuanța A3→A1); sensibilitatea tranzitorie a fost sesizată mai mult sau mai puțin la toți pacienții, însă aceasta în toate cazurile a retrocedat instantaneu.

Actualitatea temei

În Republica Moldova frecvența discromiilor dentare este într-o permanentă creștere: pe de o parte datorită ratei înalte a patologiilor însoțite de discromii (fluoroză, hipoplazii, carii, etc), a poluării mediului ambiant și a alimentelor cu multipli coloranți, iar pe de alta parte – datorită creșterii permanente a necesităților estetice a populației.

Albirea dentară este o tehnică relativ nouă în cadrul stomatologiei. Ea și-a început avântul abia în anul 1990 (în SUA), căpătînd la scurt timp popularitatea în masă.

Scopul studiului

De a studia comparativ metodele contemporane de albire, determinînd avantajele și dezavantajele fiecărei metode și de a analiza clinic unele din metodele descrise.

Obiectivele

1. Caracterizarea țesuturilor implicate în aspectul estetic al dinților.
2. Identificarea cauzelor care duc la apariția discromiilor dentare.
3. Studiul metodelor de tratament al discromiilor dentare.
4. Studiul comparativ al metodelor de albire.
5. Aplicarea în practică a unor metode de albire și aprecierea rezultatelor.

Metodele de investigație

Pentru realizarea scopurilor și obiectivelor menționate anterior a fost selectat un lot de 52 pacienți cu diverse stări ale discromiilor dentare în vîrstă de la 18 pîna la 34 de ani.

Pacienții au fost examinați clinic și paraclinic, utilizînd următoarele metode:

- 1) Examenul clinic subiectiv și obiectiv;
- 2) Aprecierea Indexului Igienei cavității bucale (ISI);
- 3) Examinarea culorii dinților după cheia de culori „Vita Classic”;
- 4) Alte metode la necesitate.

Rezultate obținute și discuții

- 95% dintre pacienții supuși albirii prezentau discromii alimentare și nicotinică, cca 3% prezentau fluoroză și numai cca 2% prezentau alte tipuri de discromii dentare.
- Toți pacienții au fost instruiți asupra tehnicii periajului corect, 60% prezentau depuneri dentare dure și moi, astfel li s-a efectuat detartraj ultrasonic și periaj profesional, iar 8% prezentau (fracturi coronare, procese carioase etc.) – acestora li s-a efectuat restaurări dentare.
- La determinarea culorii dinților conform cheii de culori standard „Vita Classic” s-a stabilit că marea majoritate (65%) prezentau nuanța A3, 15%-A2, 10% - A3,5, iar 10% din lotul examinat prezentau alte nuanțe.
- Conform repartiției pe sexe – 90% dintre pacienții cărora li s-a efectuat albirea dentară au fost de genul feminin, iar bărbați doar 10%.

Concluzii

- În cadrul lucrării au fost studiate structurile dentare care influențiază culoarea dinților, discromiile dentare (diverse clasificări ale acestora, etiologia lor), s-a studiat comparativ tehnicile de albire dentară, s-a realizat un amplu studiu clinic.
- Clinic a fost demonstrată eficacitatea albirii dentare utilizînd capele individuale.
- La toți pacienții s-au remarcat rezultate pozitive.
- Sensibilitatea dentară de o intensitate relativ mică s-a întîlnit la majoritatea pacienților, care însă a retrocedat la scurt timp.

Bibliografie

1. David Dumitru, Dragoș Epistatu, Andra Rădulescu, Dragoș Stanciu. Cosmetică dentară în practica stomatologică. Medica, 2007.
2. Eni Ana, V. Burlacu. Afecțiuni ale țesuturilor dentare dure: ghid clinico-didactic. Chișinău, 2010.
3. Geissberger Mark. Esthetic Dentistry in Clinical Practice. Wiley-Blackwell, 2010.
4. Kwon So-ran, Ko Seok-hoon. Tooth Whitening in Esthetic Dentistry: Principles and Techniques . Publicat - Quintessence Pub Co, 2008.
5. Powers M. John, Paravina, Rade D. Paravina. Esthetic Color Training in Dentistry. Mosby Inc, 2004.
6. Булычова, И. Петухова, О. Эрдман. Эстетика улыбки. Отбеливание зубов, эстетические реставрации. МЕДИ, 2007.
7. Крихели Н.И. Отбеливание зубов и микроабразия эмали в эстетической стоматологии. Практическая медицина, 2008.